

Yaşlı Bir Şiir

— Vedatdünder8 · 27 Şubat 2020

Suçlusunun sensizlik olduğu zamanlar da
Meleklerin sadece beyazı giydiği o ülke de
Eski bir kemanın nağmesi kadar yaşlı bir şiir vardı...

İşte bu şiirin içinde çiçekler her gün güneşe doğru düşerken
ıslıkçı bir adam şiirin içinden sürünerek çıkıp
Kendisini yeniden yapmanın vaktine doğru koşardı...

Oysa sen nakaratı olmayan bir şarkı kadar ıssızdın
Vücudunu dokunulmamış bırakmayı seviyordun
Sen sözcüklerin olmadığı bir dünyadaydın sanki
Karanlıkla beslenmiş günahların vardı
kuytuna sakladığın telaşlarınla birlikte
Sadece kendini yaşamaya ne kadar da hevesliydin...

İşte bu yüzden seni nasıl seveceğimi hiç bilmeden yaşadım
Şimdi artık bu yaşlı şiir de tek başıma kalamam
Sebebine bulaştığım ihtimallerdeyim
İçine korku kaçmış hayallerim var
Sıgarasının külü bacaklarına düşmüş ihtiyar kadarım
Artık uzaktan bir sevdayım bunu öğrendim
şimdi sadece kendime ait anılar bulmak için
Akan incecik bir suyun derede ki notası gibi
Yeni bir şiire zamanım var mı işte onu bilmiyorum...

Vedat DÜNDAR